

UNA FESTA DE CASAMENT EN LA SOLEMNITAT DE SANTA EULÀLIA, VERGE I MÀRTIR

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

M'ha sorprès que en la solemnitat de santa Eulàlia, verge i màrtir, s'hagi escollit el capítol 25 de l'evangeli de Mateu on es narra la paràbola de les «10 noies que sortiren amb torxes a rebre l'espòs». Al centre d'aquest relat s'hi remarca tant **el retard del nuvi** com **l'actitud de les deu noies** que l'estan esperant per entrar amb ell a la festa; diu el text: «com que el nuvi trigava, els vingué són» i les noies s'adormiren; però cinc d'elles, les prudents, s'havien proveït d'oli per les torxes.

Es diu que aquest capítol 25 de Mateu, marcat per la vinguda del Fill de l'home, s'anomena *discurs escatològic*. M'ha sorprès veure també com aquest llarg capítol fa de pròleg al relat de la Passió de Jesús.

El martiri de santa Eulàlia és certament central en la seva festa, ja que amb ell va confessar la seva fe en el Crist fins a la mort; visqué i morí disposada a no anteposar res al seu amor. L'amor pel Crist deuria ser per a Eulàlia el seu goig, la seva força, la seva vida, i ho fou també el desig de poder compartir, en el martiri, els seus sofriments, com deia avui la primera carta de Pere.

Posseïda per la força de l'Esperit Sant deuria ser feliç de poder donar la vida per Aquell que estimava.

Avui Eulàlia ha entrat i s'ha assegut al convit del seu Espòs, i Crist l'ha coronada davant del Pare a l'assemblea de tots els sants.

És un orgull per a nosaltres que Eulàlia sigui la patrona del nostre poble, triomfant pel seu amor i per la seva fe. El martiri li ha aconseguit la victòria que li concedirà de menjar el fruit de l'arbre de la vida que hi ha al Paradís, i amb la benaurança dels qui han sortit vencedors ha rebut la corona de la vida que Déu ha promès als qui l'estimen.

Ella és una de les primícies que amb la seva sang ha fecundat la fe de la nostra terra i, nosaltres amb ella, avui ens podem gloriar de ser cristians.